

ОСТАННЯ «ХОДКА» АДВОКАТА

*Улыбнемся же волчьей ухмылкой врагу,
Чтобы в корне пресечь кривотолки.
Но – на татуированном кровью снегу
Наша роспись: мы больше не волки.*

Йому незабаром шістдесят. Навіть важко уявити – більшу частину свого життя він провів за ґратами. Кожного разу після чергової «ходки» присягався ніколи туди не повертатися. Але минав час – і все повторювалося. А нещодавно цей чоловік

прийшов у редакцію і сказав: «Усе! Досить!» Чи повірили йому журналісти? Запитання, погодьтеся, риторичне. Перш, ніж знайти на нього відповідь, виносимо на суд читачів розповідь про долю людини, котра прийшла до нас із іншого світу, який називається коротко і жорстко – «зона». Може, і справді цей суд стане останнім у тюремній біографії Михайла Фоменка, він же Ібрагім, Студент, Адвокат, Фома. Дав би Бог...

Михайла Фоменка, або, як його зазвичай називають, Фому у Млинові знають ледь як не легендарну особистість. Щоправда, ота легендарність зачасти із присмаком осуду, а то й зневаги. Однак чимало людей, у тому числі поважних та авторитетних, знаходять із ним спільну мову і порозуміння. Річ у тім, що зі своїх майже 58 літ Михайло Іванович близько 30 відбує у місцях позбавлення волі. Власне, відразу йому навіть важко порахувати «відсидки» і загальний термін перебування за колючим дротом, та й не переймається тією арифметикою. Хоча 10 чи 11 «ходок у зону» - це не прогулянка вечірнім селищем, а складне життя в умовах випробування, яке не кожному під силу.

«ПЕРША ХОДКА»

*Я прозевал, глупея с каждым днем,
Я прозевал домашние интриги.
Не нравился мне век, и люди в нем
Не нравились, - и я зарылся в книги.*

Фоменки перебралися у Млинів у 1964 році, куди була переведена на роботу у відділення одного із банків мама Людмила Іванівна. Відтак 14-річний Михайло став учнем середньої школи у райцентрі. Складне дитинство, отруєне дебошами вітчима, наклало відбиток на характер хлопця, його психічний стан. Тоді він зрозумів, що у житті виникає безліч ситуацій, у яких «правильне» рішення приймається не завдяки здоровому глузду, а завдяки кулакам чи грубій силі. І це правило, на його думку, зачасти діяло у школі, на вулиці, в сім'ї...

Михайло навчався добре, тож після закінчення середньої школи у 1966 році (на фото) вирішив вступити на юридичний факультет Київського держуніверситету ім.Тараса Шевченка. Іспити склав, але не пройшов конкурсного відбору. Така ж невдача спіткала абітурієнта й наступного року, щоправда тоді він штурмував освітні мури Харківського юридичного інституту. Не допомогло направлення райкому компартії України.

Восени 1968 року сталася прикра і, можливо, визначальна подія для подальшої долі Михайла Фоменка. За бійку із «командировочними» біля ресторану «Іква» у райцентрі він разом із колегою потрапив спочатку під слідство, а згодом - на лаву підсудних.

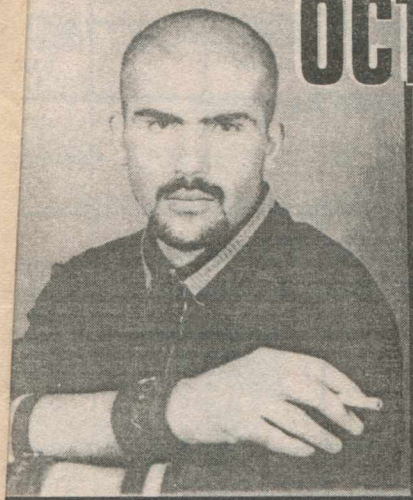
Апелявання до суддів, мовляв, заступилися за офіціантку, котру образили відряджені у селище, не допомогло. Рік позбавлення волі – таким був вирок суду.

Перша «ходка у зону» виявилася нетривалою, бо млинівчанина із місць позбавлення волі звільнили умовно достроково. Тоді одержав перше кримінальне псевдо – «Ібрагім». Здавалося, цей тривожний дзвіночок мав би стати серйозною пересторогою...

ПРОДОВЖЕННЯ НА 15 СТОРІНЦІ.

ОСТАННЯ «ХОДКА» АДВОКАТІ

ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК НА 6 СТОРІНЦІ

ЮБОВ НА РЕТЬОМУ КУРСІ

*С друзями дитства
перетерлась нить,
Нить Ариадны оказалась схемой.
Я бился над словами «быть,
не быть»,
Как над неразрешимой дилеммой.*

Після звільнення із місць позбавлення волі Михайло влаштувався у місті Рівне антажником на льонокомбінаті. Там друге вступив у комсомольські лави, бо в першу судимість його виключили із лав ВЛКСМ. Михайло наполегливо готується до вступу в університет і у вересні 1970 року стає студентом юридичного факультету Львівського державного університету ім. І.Франка. Нічого дивуватися, яким чином кмітливий юнак із заплямованою репутацією зумів обманути членів приймальної комісії: інформацію про судимість він приховав від усіх, хто «фільтрував» склад студентів престижного факультету.

Чим професія юриста привабила Михайла, що він протягом кількох літ так наполегливо і цілеспрямовано досягав своєї мети? Професія правника давала можливість торжествувати справедливості у міжособистісних стосунках людей, карати зло, яке спричиняють негідники. А ще Михайла вабив динамізм роботи юриста, який відповідав його характеру. Не дивно, що упродовж двох курсів студент занурився у глибини цієї професії так, що його творчий доробок із теорії держави і права представляли на республіканському конкурсі студентських наукових робіт, а зі своїм науковим керівником – Петром Моїсейовичем Рабіновичем і донині підтримує щирі стосунки.

На третьому курсі у плин студентських буднів корективи внесло... кохання. Через складні взаємини із рівнянкою, спричинені стрілами Амура, третьокурсник Михайло Фоменко добровільно зголосився на службу у Збройні Сили. Звісно, у військоматі патріотичний порив студента оцінили і відправили у так званий

«стройбат». У підмосковних містах Реутово і Загорськ минули два роки солдатської служби без муштри, але й без героїзму...

Хоча і у солдатській казармі не обійшлося без пригод. Скажімо, рядовий Фоменко заступився за віруючого однополчанина. Чимало воїнів із комсомольським світоглядом не сприймали поведінки і вчинків юнака, котрий ніяк не вписувався у стройбатівську дідвищину. З іншого боку набожний вояка не навчений був відповідати злом на вчинки побратимів. Отож роль заступника і охоронця від солдатського «беспределу» успішно виконав Михайло Фоменко.

Звісно, в армії довелося попрацювати і руками, і ногами, відстоюючи власну гідність та солдатську честь. Не завжди командири із розумінням сприймали поєдинки гладіаторів у казармі, відтак не барилися із покаранням. І на гауптвахту «загудів» Фоменко, і був одним із героїв армійської «колючки»...

ХРЕСТ НА КАР'ЄРІ ЮРИСТА

*Зов предков слыша сквозь
затихший гул,
Пошел на зов, -
сомненья кралась с тылу,
Груз тяжких дум
наверх меня тянул,
А крылья плоти вниз влекли,
в могилу.*

Після звільнення у запас восени 1974 року Михайло влаштувався інструктором зі спорту в обласному центрі. Дівчина,

через яку студент юрфаку зважився на рішучий крок, встигла вийти заміж. Відтак у спортінструктора – кандидата майстри спорту із вільної боротьби, першорядника із самбо душевна ревнолюція тривала, а не завжди позитив емоції доводилося притлумлювати у кокетного молодіжного товариства у ресторанах, підігриваючи настрій спиртним.

У 1975 році в одному із рівненських ресторанів між Михайлом і незнайомцем виник конфлікт. Звісно, непорозуміння між молодими людьми спровокував алкоголь. За словами Михайла, аби налякати свого опонента він витяг із кишені відкидного ножа, але ця зброя суперника не відлякала. Навпаки, він ще рішучіше кинувся на Михайла, внаслідок чого одержав ножове поранення.

Уже коли Фоменко завдав удару, титметво його розум штрихнула думка: «Що ж я роблю?»

Під час затримання правоохоронцями «шили» йому і опір представникові міліції хоча, як згадує Михайло, саме міліціонер ударив його рукояткою пістолета у голову а після цього доправив у медпитверезниці.

Вирок суду – 5 років позбавлення волі. Покарання відбував у Катеринівці на 46-ій «зоні», у Селідовому Донецької області на 86-ій «зоні», а досиджував у Харкові на 25-ій «зоні». Там Михайло зрозумів, що на його кар'єрі юриста поставлений великий хрест, тож упродовж 5 літ у неволі навчався у професійно-технічних училищах, де здобув спеціальність кранівника баштових та козлових кранів електрика...

**Віталій ТАРАСЮК
ПРОДОВЖЕННЯ
В НАСТУПНОМУ НОМЕРІ**

P.S. У публікації використана поезія Володимира Висоцького.

СПОРТ АТАКУВАЛИ І... ПРОГРАЛИ

Минулої суботи на районному стадіоні «Колос» юнаки млинівської «Кви» у рамках чемпіонату Рівненщини приймали «Олімп» із Гощі. Інтрига у матчі з'явилася на останній хвилині першого тайму, коли гоцанці забили гол у свої ворота. Щоправда, до цієї невдачі вони двічі «брали» ворота ровесників із Млинова. І обидва рази через незлагоджені дії захисту і воротаря господарів.

У другому таймі рахунок на змінився, хоча млинівчани мали ігрову і територіальну перевагу. Але чого варта ця перевага без забитих голів? Як результат – поразка 1:2...